

[Udenrigsministeren]

som forestår, er der et stort flertal i folketinget bag den linje, regeringen agter at anlægge.

Flere ordførere har været inde på spørgsmålet om det udkast, det italienske formandskab er kommet med til et eventuelt mandat for en regeringskonference, og hr. Gade spurgte mig direkte: hvad er regeringens holdning hertil? Jeg kan meddele, at jeg så sent som i går sendte et brev til den italienske formand for Ministerrådet, hvori jeg gjorde opmærksom på, at vi fra dansk side ikke er rede til at diskutere et sådant udkast på det forestående uofficielle udenrigsministermøde. Det er Danmarks opfattelse, at det er et spørgsmål, der må diskuteres af Det europæiske Råd, da det er op til dette at tage stilling til, om der overhovedet skal indkaldes til en regeringskonference. Jeg har forstået, at det også er et synspunkt, som deles af de ordførere, der har interesseret sig for dette spørgsmål, og jeg skal da også minde om, hvad jeg sagde allerede i min indledende redegørelse, nemlig at Danmark selvsagt ikke går ind til drøftelser med en forhåndsbinding med hensyn til, hvad de skal føre til, for hvad er så ideen med at gå ind til nogle drøftelser? Ideen skal jo netop være at søge at påvirke det endelige resultat i den retning, som man selv ønsker at se det påvirket.

Hr. Ivar Nørgaard stillede en del spørgsmål vedrørende det såkaldte EUREKA-projekt, som jo endnu er nogle ret løse, men ganske spændende tanker, der er fremsat fra fransk side, og som falder godt i tråd med netop det gentagne gange fremførte danske ønske om at give samarbejdet mere indhold og specielt få samarbejdet drejet i retning af forskning og teknologi.

Jeg kan bekræfte over for hr. Ivar Nørgaard, at det sandsynligvis er et emne, der vil blive diskuteret på det forestående såkaldte Gymnich-møde, men da det jo er uformelle møder og derfor ifølge sagens natur er uden dagsorden, ved jeg det ikke. Det er dog sandsynligt, og det siger sig selv, at jeg skal sørge for at holde folketinget orienteret om de nye oplysninger, der måtte dukke op om de franske tanker; dette kan vel mest praktisk ske gennem markedsudvalget.

Jeg vil også sige, at vi da klart opfatter EUREKA som et civilt projekt, selv om jeg er ganske enig med hr. Ivar Nørgaard i, at grænsen mellem, hvad der er civilt, og hvad

der er militært – det være sig fredeligt militært, truende militært, meget truende militært osv. – er overordentlig svært at drage.

Vi opfatter EUREKA som et civilt projekt.

Hele grundtanken er at sørge for, at vi kan holde på en del af hjernerne og en del af fremskridtene i europæisk industri, altså noget, der har et klart sigte i retning af at bevare europæisk industris konkurrenceevne over for specielt USA og Japan, og det må være i klar dansk interesse at deltage deri. Jeg kan også bekræfte, at tanken er, at andre lande end EFs medlemslande skal inviteres til at deltage.

Så spørger hr. Ivar Nørgaard, om jeg kan bekræfte, at sådanne aktiviteter ikke vil falde ind under Fællesskabsbudgettet, sådan at Parlamentet altså ikke får nogen budgetbeføjelse. Sådant som det franske forslag foreligger, må vi nok tolke det i den retning, at det ikke er noget, der skal falde ind under Fællesskabsbudgettet. Det ville heller ikke give meget mening, hvis man forestillede sig, at der skulle kunne deltage lande som f.eks. Sverige eller Schweiz. Vi ved selvsagt ikke, om andre medlemslande kan have andre ideer, men det er noget, der vil blive nærmere afklaret, når drøftelsen nu kommer i gang om det franske oplæg.

Hr. Ivar Nørgaard talte om et Europa med flere hastigheder, som hr. Ivar Nørgaard hellere ville kalde et Europa à la carte. Der har også været talt om et Europa med variabel geometri. Jeg vil advare lidt imod de mange fremmedord, altså »variabel geometri« og »à la carte«, og også det med flere hastigheder, for er der nogen sinde nogen, der har oplevet at være i et tog, der har kørt med flere hastigheder? Da ikke uden at det tog er blevet koblet fra hinanden. Eller i en bil, der kører med flere hastigheder? Jeg er sikker på, at vi her er inde på noget, der strider imod fysikkens love, og derfor sker sådan noget heller ikke. Jeg synes, det er meget bedre at bruge det gode, gamle danske udtryk, at samarbejdet skal være jordnært, og at det skal frembringe praktiske og håndgribelige resultater. Det er, hvad regeringen vil arbejde for.

Jeg ved, at netop med hensyn til det jordnære har hr. Ivar Nørgaard på et tidspunkt erklæret sig som »rugbrødseuropæer«. Det kan være, at det er det, der har bragt hr. Ivar